

Jorge R. Pombo: la representació del buit

CONXITA OLIVER

GALERIES

Jorge R. Pombo, *Intro*. GALERIA JOAN PRATS. ARTGRÀFIC. Balmes, 54. Barcelona. Fins a finals de febrer.

L'obra pictòrica que Jorge R. Pombo (Barcelona, 1973) presenta actualment és el resultat dels seus recents viatges a Suècia i Groenlàndia. Amb grans formats quasi monocroms, en què les tonalitats predominants són els grisos i els blaus, vol reflectir la sensació viscuda davant el silenci, la buidor i la immensitat d'uns paratges blancs i gelats sense cap senyal de civilització. La terra del gel li ha servit per explorar la mirada, per enregistrar les impressions rebudes sobre la retina i transformar-les en llenguatge pictòric. Viure el fred, el vast desert blanc i la dura intempèrie ha estat un exercici que l'artista ha volgut experimentar per sentir l'infinit i per situar-se en un lloc en què l'espai i el temps desapareixen. L'angoixa del no-res i de la soledat ha donat lloc a unes pintures abstractes fetes de camps eteris, atmosferes denses, tènues taques i agosarats regalims.

Tal com apunta Menene Gras en el text del catàleg, davant d'aquestes obres que capten la densitat de l'atmosfera, l'espessor de la boira i la profunditat

dels abismes, ens vénen a la memòria les imatges dels romàntics Friedrich i Turner, encara que filtrats pels espais essencials i de meditació de Rothko. Amb

aquestes obres, la intenció de Jorge R. Pombo no radica tant en el fet de captar l'instant extern, sinó de replegar-se sobre si mateix en un acte introspectiu per intentar albirar conceptes absoluts.

Abans, però, d'arribar a la sèrie de pintures abstractes fruit del seu viatge a Groenlàndia i que ha suposat un procés de transformació interior, l'artista va realitzar altres obres en el decurs d'un itinerari per Suècia. Aquestes obres encara conserven referències reals pel que fa a la captació de boscos, vegetació o d'alguna casa aïllada. Les 40 pintures de petit format que recorren la segona sala, pretenen copsar la visió del viatger que va mirant per la finestra d'un tren, des que es pon el sol fins a l'arribada de la nit. La velocitat ofereix una visió moguda i successiva, una visió encadenada que, en altres obres de gran format, es materialitza gràcies a la superposició d'imatges per simular una acumulació d'impressions visuals.

OBRA SENSE TÍTOL DEL 2001 DE JORGE R. POMBO

GALERIA JOAN PRATS